

Lv-FYRINGEN

Mars 2019 • Nr 1-2 – Årg 61

Föreningen bildad 1946

Tidskrift för Skånska Luftvärnsskårens Kamratförening

Nygammalt luftvärn ska skydda armébrigaderna

Läs mer på sid 10

Notera hur fenorna på roboten håller på att fällas ut, från ett framåtvänt läge i tuben till det slutgiltiga styrläget som strax inträffar, i ett läge snett bakåt.

Foto: Carl Sjöstrand

Ordföranden har ordet

Åter har ett år passerat fyllt av både positiva och mindre positiva händelser. De negativa nyheterna i vår omvärld fortsätter att dominera, även om IS mer eller mindre har besegrats. I stället breder nationalismen ut sig och vi som är uppväxta under kriget eller i dess skugga, vet mer än väl vad det kan föra med sig. Världsledare som legitimerar våld mellan grupper av människor och samtidigt inskränker pressfrihet och gör domstolarna politiska. Det finns all anledning att vara orolig och bekymrad.

För kamratföreningen har det varit ett ganska vanligt år med många positiva upplevelser. Våra aktiviteter samlar en liten men trogen skara medlemmar. Vi skulle kunna vara fler och om ni önskar något eller har en bra idé, är det kul om ni hör av er. 2018 avslutades med, den numera trevliga traditionen, med teater i militärmuseet och efterföljande middag. En betydligt längre tradition är att börja året med Marinens musikkårs Trettondagsaftonskonsert, som i år genomfördes för 25 gången. När majoren Lennart Broberg fick idén om att ha denna konsert tror jag inte att han anade att den skulle bli så långlivad.

Emil Sjörup, som varit en excellent redaktör för Lv-FYRINGEN i 10 år avtackades på årsmötet för ett år sedan men har fått fortsätta då en ny redaktör har varit svår att rekrytera. Därför tog styrelsen till det här numret ni håller i er hand, ett annat grepp och gjorde tidningen tillsammans, under tacksam ledning av Emil. Resultatet får våra kära läsare bedöma. Vi uppfattade det som positivt att arbeta tillsammans och inte bara genomföra normala styrelsemöten. Efter utvärdering är det inte omöjligt att vi fortsätter

på samma sätt även framledes. Det hade dock varit bra med någon som tog ansvar att hålla ihop arbetet. Så om det är någon som känner att det vore kul att arbeta med tidningen, tillsammans med resten av styrelsen, är denne välkommen att höra av sig. Vi vet att Lv-Fyringen är det som medlemmarna tycker är ett av de viktigaste i kamratföreningen. Ett forum för både nyheter och nostalgi. Vi vill gärna börja en serie med berättelser från er tid på Lv 4. Såväl värnplikt som annan tjänstgöring. Det är bara att skriva och skicka in. Har ni dessutom bilder att bifoga är det extra roligt.

Det hör till att ledamöter kommer och går i en styrelse. Lv 4 kamratförening är inget undantag, mer än att ledamöterna har ovanligt stor uthållighet och vid årsmötet avtackades Jan-Olof Fridenman efter 15 år i styrelsen. Han är den som i nuvarande styrelse suttit längst. Med Jan-Olof fick vi inte bara en styrelseledamot utan vi har kunnat glädja oss åt att hans älskade Marianne ständigt varit vid hans sida och hjälpt till vid alla arrangemang. Ett stort tack till er båda!

I stället kan vi hälsa Inga Berggren välkommen i styrelsegemenskapen. Hon har genom åren haft stor anledning att lära känna Lv 4 och kommer att tillföra styrelsen hög kompetens. Alltid kul att nya kommer in, med kanske lite andra ögon på verksamheten. Välkommen Inga!

Att kommunicera med 600 medlemmar är inte alltid lätt men vill man hålla sig uppdaterad så skall man hålla koll på hemsidan www.lv4.org eller Facebook: Lv 4 Kamratförening.

Vårens stora aktivitet blir ett besök på Flygmuseet i Ängelholm, som drivs av F 10 kamratförening. I detta nummer hittar ni inbjudan till en aktiv och trevlig dag. Ta chansen att uppleva något nytt och samtidigt träffa några gamla kamrater från Lv 4.

Stort tack till alla er som bidragit på olika sätt till medlemmarnas bästa!

Thomas Lantz
ordförande

Ur innehållet i nästa nummer som kommer medio september

- Robot 69 / 50 år
- Säkerhetspolitik – Mike Winnerstig FOI
- Historier från Lv 4 skjutplats

Välkommen till vårutflykt med Lv 4 Kamratföreningen tisdagen den 21 maj 2019 kl 12.00-15.30 Ängelholms Flygmuseum

I år åker vi till Ängelholms Flygmuseum och får en spännande upplevelse under den guidade turen i museet för att se vad de anställda och värnpliktiga arbetade med bakom flottiljvaktens strängt bevakade grindar under "kalla kriget".

Vi tar oss till Ängelholm och Valhall Park (gamla offmässen på F 10) på valfritt sätt. Nedan redovisas restider med Skånetrafiken. Det finns möjlighet att inleda besöket med lunch på Restaurang Valhall Park. Under eftermiddagen besöker vi Flygmuseet där vi kommer att få en guidad förevisning av museet.

Program

- 11.45 Samling vid f.d. F 10 flottiljvakt
- 12.10 Lunch, Valhall Park, Restaurang Nimt (frivilligt)
- 13.30 Samling i Flygmuseumet,
- 13.35 Guidad tur i museet, att "flyga simulator" kostar 75 kr/person, efter den guidade turen finns fika-möjlighet till självkostnadspris
- 15.30 Avslutning förflyttning till busshållplats för tågresenärer.

Tågtider

- 09.00 Pågatåg Ystad - Malmö. Byte till Öresundståg.
- 10.08 Öresundståg till Ängelholm. byte till stadsbuss 2.
- 11.19 Stadsbuss 2 till Valhall Park/F 10 – framme 11.37
- 16.11 ca Regionbuss 503 till Ängelholms stn
- 16.41 Öresundståg till Malmö. Byte till Pågatåg till Ystad.
- 18.07 Pågatåg till Ystad, i Ystad 18.56.

Kamratföreningen bjuder på guidning och entré till Flygmuseet.

Anmälan till Bengt Jansson (bb.jansson@telia.com) före den 17 maj 2019.

Ev ny information kommer att publiceras på Kamratföreningens hemsida (www.lv4.org).

Välkommen!

Trettonaftonskonserten 2019

– 25:e i ordningen

Traditionsenligt samlades vi till en av kamratföreningens årliga höjdpunkter. Trettonaftonskonserten i Ystads Teater. En något kylig vind svepte in över Ystad medan värmen mötte oss i teatersalongen. Det var dags för Marinens Musikkårs konsert, som under ledning av dirigenten Leif Karlsson framförde ett spännande och varierat program.

Som sig bör tyckte många att ett bra sätt att inleda året – är att börja med Trettonaftonskonserten. 260 personer mötte upp.

Det är alltid spännande att se hur just det här årets program ser ut. Och efter välkomsthälsningar av Thomas Lantz – kamratföreningens ordförande och också Ystads Teaters teaterdirektör inledde musikkåren – också traditionsenligt – med ”Skånska Luftvärnsskårens Marsch” av Ferdinand Lindgren. Konserten fortsatte militäriskt med ”Militair-Marsch” av Ludwig van Beethoven följt av Benjamin Brittens ”The Courtly Dances”.

Därefter var det dags för årets solist att inta scenen. Barytonen Jeremy Carpenter. Denna säsong med framträdande vid Kungliga Operan som Marquis de la Force i ”Karmelitsystrarna” och i titelrollen som Don Giovanni. Han framförde fyra stycken ur ”Lieder eines fahrenden Gesellen” av Gustav Mahler.

Första akten avslutades med ”Polonaise” av Valborg Aulin. Och innan vi lämnade salongen före pausen uppmanades vi att lista ut vem i orkestern

som tillhört Lv 4. Svaret gav sig självt eftersom han reste sig upp.

Andreas Johansson, en av musikerna, lotsade oss genom programmet på ett lättsamt och informativt sätt.

Väl på plats efter pausen framförde Jeremy Carpenter tre stycken ur "Carmen" – bl.a. "Toreadorsången". Sedan kom "Wiener Blut" av Johann Strauss d.y. följt av Canzonetta, "Deh, vieni alla finestra" (av W. A. Mozart) och R. Wagners "Sången till Aftonstjärnan" – båda styckena framförda av dagens solist. Såväl Johan Strauss d.y. med "Tritsch-Tratsch polka"

som J. Strauss d.ä. med "Radetzky-Marsch" avrundade konserten – trodde vi!

För nu – på scenen igen – Jeremy Carpenter som under publikens jubel sjöng "Till Havs". Och så avslutningsvis – "Södra Skåningarnas Marsch".

Leif Karlsson och Jeremy Carpenter uppvaktades efter konserten med blommor.

Kulinariska övningar vidtog därefter i teatercaféet där vi försåg oss med välsmakande buffé!

Lars Persson

Under det gångna året har (enligt styrelsens kännedom) följande medlemmar avlidit

Christer Ekström, Bunkeflostrand

Sten Ehnбом, Malmö

Ivar Karlsson, Ljungbyholm

Börje Tullsson, Eslöv

Sven-Erik Wikman, Ystad

Eric Jansson, Järfälla

Gösta Strömberg, Malmö

Helge Hallström, Malmö

Årsmöte med kamratträff i Ystad

Nya-gamla rön om Ystads Militärhistoriska museums unika monumentalmålning presenterades vid ett underhållande och initierat föredrag av Emil Sjørup med temat En berättelse om Oscar Matthiesen och hans monumentalmålning "Skaanske Dragonofficerer rider i bad".

Bland annat berättade Emil om när han och Thomas Lantz varit och besökt konstnärens rakt nedstigande släktingar i Danmark och fotodokumenterat ett antal förstudier i form av allt ifrån skisser till färdiga tavlor med delar av monumentalmålningen. Ju mer man får höra om den speciella "al-fresco-tekniken",

vilken är tillämpad på jättetavlan om 5 x 10 meter, desto mer imponerad blir man. "Det som är målat är målat".

Detta skedde vid kamratföreningens årsmöte som växelvis hålls i Ystad respektive Malmö. I år var det alltså dags för den sydliga versionen i militärmuseets lokaler på regementsområdet i Ystad, dit cirka 20 medlemmar hade begett sig. Efter sedvanlig parentation med hedrandet av bortgångna medlemmar och kollegor som enligt styrelsens kännedom avlidit under det gångna året, så genomfördes mötet rutinerat av ordföranden Thomas Lantz.

Många omval och kvarvarande två-årsvalda, men en ny styrelsemedlem valdes in, i detta fallet äntligen en kvinna, nämligen Inga Berggren (presenta-

tion på annan plats i denna tidning). Tyvärr också en som valt att avgå – Jan-Olof Fridenman – som efter många års framgångsrikt slit med registret och diverse för de flesta obegripliga, men idag nödvändiga, konster i den internetbaserade världen. Han avtackades välförtjänst, som vanligt tillsammans med sin Marianne, med plakett och en stor blombukett. Torbjörn Ljungström reciterade högtidligt revisionsberättelsen och styrelsen kunde andas ut efter att därefter ha blivit ansvarsbefriade för det gångna året.

Enkel men uppskattad förtäring i form av ett berg med delikatessfrallor med tillbehör och naturligtvis kaffe eller te avslutade ett effektivt men mycket trevligt årsmöte.

Text: Roland Jostrup

Foto: Bengt Jansson

Ny styrelsemedlem, Inga Berggren

Vem är då Inga Berggren? Jo, född och uppvuxen på gården Näs i Ödsmål, fem mil norr om Göteborg. Gav jag mig efter realexamen ut ”i världen”, för praktik av olika slag inför utbildning till skolkökslärarinna i Stockholm 1961–1964. Därefter gick färden till Skåne till Tyringe-Perstorp för min första lärartjänst.

1965 blev det flytt till Anderslöv. Fastigheten var Söderslätt's sista Ölcafé! När Anderslöv slogs samman med Trelleborg 1967 engagerade jag mig som politiker. Först i barnavårdsnämnden och senare i socialnämnden och 1972 invald i Kommunfullmäktige. Efterhand också kommunstyrelsen, där jag så småningom valdes till 2:e vice ordförande och blev ”talesperson” för de borgerliga partierna. Under hela denna tid arbetade jag som yrkeslärare på Värnhemsskolan i Malmö, i större eller mindre omfattning. Läste också till en fil kand. i pedagogik, psykologi och sociologi.

1990 tyckte jag att jag gjort min ”samhällstjänst” och avsåg slutföra mina förtroendeuppdrag. Men så blev inte fallet. 1991 valdes jag in i Riksdagen. Där ”satt” jag i bostadsutskottet hela tiden 1991–2001, övriga utskott var skatte- och försvarsutskott där det avhandlades många intressanta frågor.

Försvarsfrågor har alltid intresserat mig. Det intresset förstärktes väsentligt när jag 1975 träffade Rolf Remper! Vi levde och bodde tillsammans på Gislövs läge fram till hans bortgång 2011. Därtill är det så att min son Thomas är teknisk officer med kaptens grad, Skaraborgs Flygflottilj F7, Såtenäs.

De senaste åren har jag ägnat mig åt att för Fören-

ingen Gamla Trelleborgs Årsbok skriva om de första kvinnorna, oavsett parti, i Stadsfullmäktige i Trelleborg. Jag har också deltagit i arbetet med Svenskt Kvinnobiografiskt Lexikon (SKBL). Ett nätbaserat lexikon, som tagits fram av Göteborgs Universitet med hjälp av pengar från Riksbankens Jubileumsfond.

Inga Berggren

(En bohusslänska som i mer än halva livet levt och bott i Skåne och som tänker förbli skåning!)

Några ord om JO

Mina militära rötter finns i Flygvapnet och då i Luftförsvarscentralerna.

Jag tillhör den andra årskullen av officerare utan flygtjänst, med examen 1962. Under de 3 utbildningsåren gavs en god datautbildning för att kunna placeras vi de nya luftförsvarscentralerna (Stril60).

Min första tjänst som fänrik var på F16/Uppsala 1962, min uppgift var då att leda verksamheten vid "lfcO3", "Räven". Jag omplacerades snart till F8/Barkarby/"Puman", som då var under uppbyggnad och jag deltog bland annat i leveranskontrollen av Marconi-systemet och jag kom på grund av denna erfarenhet till Skåne för att delta i leveranskontrollen av "Kobran" i Hästveda. På tal om Skåne så var jag 1963 avdelad som stridsdomare i "lfcS1", "Staren" i Tormestorp för att utvärdera arbetet med en ny laserritad storbild som skulle komplettera kartbordet i stril50-op-rummet.

Vi, min fru och jag, flyttade till Ystad 1997 och jag blev intresserad av och engagerad i Militärhistoriska Museet. Där träffade jag Alf Nilsson som 2004 rekryterade mig till kamratföreningens styrelse, speciellt för att hantera medlemsregistret.

Arbetet med registret har inneburit många trevliga telefonsamtal med uppringare och det har alltid varit

intressanta samtal. Vi är ju nu c.a 600 medlemmar så det blir många ändringar att fixa. Fram till 2015 var det också min uppgift att sända ut gratulationstelegram till 5-årsjubilarer. Ett grannliga arbete att datumanpassa detta.

Tills för något år sedan skulle ju tidningen "Lv-FYRINGEN" etiketteras 4 gånger om året och då träffades vi några stycken på militärmuseet för detta, numer lämnas en excel-fil med adresser till redaktören. Även till tidningen "Luftvärnets Kamrater" skickas excel-fil med adressuppgifter.

Jag har under de gångna 15 åren utvecklat/digitaliserat registret så att det numera kan läsas på föreningens hemsida.

Mitt arbete i övrigt inom styrelsen har varit att tillföra allmänmilitära synpunkter från flygvapensidan och även samarbeta med Hans Lindell "Hampe" på den tiden då han administrerade hemsidan.

Det är med ett visst vemod jag lämnar min plats i styrelsen, men alla blir vi ju äldre och måste fatta de obekväma besluten som åldern framtvingar.

Jan-Olof Fridenman

Lv 4 Kamratförening - Verksamhetsplan för 2019

9 mar	Kamratträff med årsmöte, styrelsemöte 1	kl 11.00	MilMus, Ystad
22 mar	Lv_FYRINGEN nr 1-2		
1 apr	Styrelsemöte 2	kl 18.00	MilMus, Ystad
21 maj	Dagsutflykt flygmuseet		Ängelholm
30 maj	Regementets dag P7		Revingehed
5 jun	Luftvärnets KAMRATER		
6 jun	Nationaldagsfirande		Ystad
19 aug	Styrelsemöte 3	kl 18.00	MilMus, Ystad
	Regementets dag Lv6		
15 sep	Lv-FYRINGEN nr 3-4		
sep	Dagsutflykt		Trelleborg
29-30 sep	Styrelsens planeringsdag, styrelsemöte 4	kl. 19.00 sön	Hallamölla Gård
16 okt	Kamratträff med teater		MilMus
dec	Luftvärnets KAMRATER		
2 dec	Styrelsemöte nr 5	Kl. 18.00	MilMus

ÖB besöker USA/Kanada

I november förra året hade jag förmånen att ha ÖB, General Micael Bydén, på besök både i USA och Kanada. ÖB:s besök inleddes med en resa till Kansas och Fort Riley, ett par timmars bilresa utanför Kansas City. Besöksobjekt var en pansarbrigad och en helikopterbrigad ur 1. Infanteridivisionen (Big Red) som stod på tur att rotera till Europa inom ramen för operation European Defence Initiative, EDI.

USA har, med de två inroterande brigaderna, en mekaniserad division på plats i Europa, ca 35 000 soldater. Förutom USA har Tyskland, Storbritannien och Kanada var sin bataljonsstridsgrupp som stöds av ett stort antal NATO länder och vilka finns i Baltikum. Delegationen bestod, förutom av ÖB och undertecknad, av Chefen 2. brigaden, överste Lennart Widerström och ÖB MA, överste Niclas Karlsson. Besöket inleddes på ett något annorlunda sätt än vanligt då ÖB och delegation blev inbjudna till morgonritt med förbandets Color Guard (hedersvakt) till häst. Hästarna är en tradition som lever kvar då Fort Riley betecknas som det amerikanska kavalleriets vagg. Basen ligger strategisk placerad längs huvudrutten västerut då man exploaterade landet.

Syftet med besöket var att få en bild av hur US ARMY utbildar och förbereder sina förband inför insatsen i Europa. ÖB hade möjlighet att ge sin bild av hur läget är i vårt närområde och fick svara på frågor om ryskt uppträdande. 1. Infanteridivisionen har ytterligare en pansarbrigad som redan varit på insats i Europa och de hade en hel del intressanta erfarenheter som de delade med sig av till oss.

Efter besöket vid Fort Riley gick resan vidare till Kanada och Halifax som är den kanadensiska flottans östra utpost med ansvar för Atlanten. Dock gjorde vi inget besök kopplat till marinen utan ÖB deltog i Halifax International Security Forum. En årligen

återkommande konferens som lockar ett stort antal internationella gäster från hela världen. I år handlade det om Kinas utveckling, Ryssland, USA:s nya nationella försvarsdoktrin och America First samt genderfrågor kopplat till rekrytering och insatser inom FN och NATO.

Delegationen bestod av ÖB, hans politiske rådgivare, Ingrid Ask (som till sommaren kommer till vår ambassad i Washington som ambassadörens ställföreträdare, Deputy Chief Mission) och undertecknad. Konferensen ger goda möjligheter att samverka och skapa nya kontakter mellan deltagarna och ÖB genomförde ett stort antal bilaterala möten. ÖB mötte sin kanadensiske motsvarighet och diskuterade bl.a. fortsatt gemensamt genderarbete samt deltagande av kanadensiska förband under vår nästa försvarsmaktsövning AURORA -20. Sverige och Kanada samarbetar i stor omfattning inom genderområdet och driver frågorna internationellt.

Stefan Jönsson, 1. Us Inf Div
Text och bild

Nygamla luftvärnsrobotar ska skydda Armébrigaderna

Nygammalt luftvärn ska skydda arméns brigader så att de kan agera även under starkt lufthot. Provskjutning med gamla Rb 90-system, som stått 15 år i förråd, gjordes med lysande resultat.

ÖB presenterade vid Folk & Försvars Rikskonferens i Sälen att Arméns brigader nu skulle få bättre luftvärnsskydd. Detta genom att använda äldre men väl fungerande system.

-Vi plockar fram sparade robot 70- och robot 90-system ur våra förråd, som en interimslösning till dess att vi skaffar nyare system, förklarar chefen för Luftvärnsregementet, överste Anders Svensson.

-ÖB ville visa att vi gör något åt detta behov direkt, då gör vi vad vi kan här och nu, med det vi har!

Inte många visste att Försvarsmakten hade bevarat luftvärnsrobotar, lavetter (avskjutningsenheter) och annan utrustning som tillhörde de Luftvärnsbataljoner som lades ner för ca 15 år sedan. Det är allmänt känt att Sverige skänkte utrustning till Baltikum, när vi rustade ner på slutet av 1990-talet och början av 2000-talet. Men allt gavs inte bort eller skrotades, visar det sig nu – och kunskapen att hantera systemen finns kvar.

-Vi har kompetens vid Luftvärnsregementet i Halmstad, konstaterar Nicholas Madison, projektledare för brigadluftvärn på Luftvärnets Stridsskola (LvSS), numera en del av Luftvärnsregementet.

Snabb repetitionsutbildning

-Ungefär nio dagar tog det oss att snabbutbilda på 90-systemet, efter att vi identifierat anställd personal som gjort sin grundutbildning på detta system under värnplikten och annan personal som utbildats på detta. Knappt två veckors repetitionsutbildning räckte alltså för att vi skulle kunna genomföra provskjutningar med utmärkt resultat, fortsätter Nicholas.

-Vi sköt många robotar för att vara säkra på systemets funktionalitet och detta test var en stor framgång. Trots att systemet nu legat i en lång "törnrosasömn" var det lätt att väcka till liv, vilket visar att våra vapensystem och vår förrådshantering håller en hög nivå!

Dessa provskjutningar var något som genomfördes redan för ett och ett halvt år sedan, när Luftvärnsregementet började undersöka vad man hade kvar som skulle kunna användas till ett återtaget "brigadluftvärn". Efter genomgång av diverse förråd konstaterades att det fanns såväl stridsledningsbandvagnar med radar som robotar och lavetter, för att kunna utrusta några kompanier.

-Självklart var detta något som skedde utan att vi gjorde det allmänt känt. Vid den tiden var det ännu oklart om vi skulle få ett beslut om detta och hur det skulle kunna fungera. Det vore i det läget dumt att skapa några felaktiga förhoppningar, förklarar regementschefen Anders Svensson.

Arméchefen, generalmajor Karl Engelbrektson, gratulerar skytten Malin Palmén till målträff med båda sina robotar. I bakgrunden syns stridsledningsbandvagnen från vilken systemet övervakas och avfyrningen sker.

Interiören från stridsledningsbandvagnen varifrån robotsystem 90 inriktas, avfyras och styrs. Närmast sitter skytten (här kapten Johan Svahn) och där bakom skymtas stridsledaren (här fanjunkare Malin Palmén). Till höger om Johan sitter Josef Björnetun från Combat Camera som dokumenterade provskjutningarna.

”Spännande få skjuta igen”

Malin Palmén, nu fanjunkare vid planeringssektionen på regementsstaben, var en av dem som grundutbildades på robotsystem 90, och nu vid provskjutningarna fick chansen att vara skytt igen. Hon tyckte det var en mycket positiv upplevelse.

-Det var ju lite spännande förstås. Lite nervöst också eftersom jag inte jobbat med systemet sedan 2001. Men det gick väldigt bra.

-Jag är faktiskt lite imponerad över mig själv att kunskaperna satt kvar så bra, trots allt. Det är faktiskt också ett gott betyg till vår värnpliktsutbildning.

Malin och tre kolleger turades om att vara skytt respektive stridsledare, två befattningar som sitter i den kombinerade stridslednings- och närradarbandvagnen. Hon tror att robot 90-systemet blir en lämplig interimslösning för Brigadluftvärn.

-Detta är ett bra system. Prestanda håller mot många av dagens flygplan och framför allt är det ett viktigt komplement till de luftvärnskanonvagnar (Stridsfordon 90 Lvkv) som i dag finns på bataljonerna. Lvkv hanterar helikoptrar och lågt flygande, långsammare flygplan bra men dessa robotar hanterar snabbare hot på längre avstånd och högre höjd.

Nöjd regementschef

Regementschefen är mycket glad över de lyckade provskjutningarna och att man nu kan göra något snabbt för att öka förmågan på brigaderna men han lägger in en liten brasklapp:

-Detta är absolut det bästa vi kan göra här och nu, med det vi har. Samtidigt ser vi det som en interimslösning. Om några år krävs modernare robotsystem för ett effektivt brigadluftvärn!

Carl Sjöstrand
text och bild

FAKTA

Brigadluftvärn, BrigLv

Nya luftvärnskompanier organiseras med en blandning av robot 70- och robot 90-system. Därmed säkerställs mörkerförmåga (robot 90) samtidigt som man får fler eldberedda robotar per kompani.

Systemen skall tillföras de två brigaderna och stridsgruppen på Gotland.

Robot 70-systemet används i dag vid de nu organiserade Luftvärnsbataljonerna (som närmast motsvarar divisionsluftvärn) men kommer i dessa snart att bytas ut mot robot 98 (IRIS-T), vilken har flera taktiska fördelar i dagens stridsmiljö.

Robot 90-systemet kan liknas vid en dubblerad robot 70 som fjärrstyrs från en stridsledningsbandvagn, avfyras från en obemannad lavett och styrs via IR-kamera mot målet. Systemet utvecklades i början av 2000-talet när man jagade kostnader i de då pågående neddragningarna. Ett antal väl fungerande system har dock sparats i förråd och kan nu snabbt iordningställas när Sveriges nationella försvar behöver förstärkas.

Här laddas robot 90-lavetten med färska, skarpa robotar medan Combat Camera-teamet dokumenterar.

Nobel del 2 - Högtid Guld Gala

Nobelpriserna är sedan mer än ett sekel tillbaka världens mest prestigefyllda priser. Detta bidrar starkt till all uppståndelse som årligen uppstår kring den högtidliga Nobelprisutdelningen och den anslutande banketten med all sin glans. Kanske det mest praktfulla som Sverige kan bjuda. Detta var dock inget som hade passat Alfred Nobel, som var en allt igenom enkel man som ogillade denna typ av uppståndelse. Det som han däremot hade tagit till sitt hjärta var, att hans förslag att omsätta sin förmögenhet till priser till högst välförtjänta personer som på något sätt bidragit till "mänsklighetens bästa", att detta har förverkligats.

Men människor är ju också svaga för glamorösa inslag i vardagen, som ju de årliga Nobelfestligheterna utgör och har gjort i mer än 100 år. Detta bidrar också till att Sverige och inte minst namnet Alfred Nobel, får en ständig internationell uppmärksamhet. Bland mycket annat kommer så detta att beskrivas här nedan.

År 1901. Kronprins Gustav överlämnar första Nobelpriset i Fysik till Conrad Röntgen.

Fransidan av Nobelmedaljen i guld. Foto: Mahmoud

Den första Nobelprisutdelningen år 1901

Enligt Alfred Nobels vilja, som han uttryckt det i sitt testamente, skulle hans förmögenhet förvaltas av en stiftelse, sedermera Nobelstiftelsen (NS), där avkastningen årligen skulle gå till välförtjänta personer inom vetenskap, litteratur och fred, och beredas och utses av Nobel-kommittéer inom svenska akademier. För fredspriset den Norska Nobelkommittén som utses av Stortinget. Det är värt att påpeka att NS och allt som berör dess verksamhet, är en privat verksamhet. Så när det var dags med första Nobelprisutdelningen till välförtjänta pristagare med sin efterföljande Nobelbankett, så skrevs det första protokollet vid NS hur allt ska gå till och förutsättningar för priserna.

Den första prisutdelningen skedde i Musikaliska Akademiens stora sal. Frivilliga "statister" i inlånade frackar fick vara den svenska publiken som inramade den högtidliga prisutdelningen. Man måste ju imponera. Dessa "statister" fick som tack gratis delta i den efterföljande banketten på Grand Hotell. Kung Oscar II ogillade Alfred Nobels testamente att Nobelpriset skulle vara ett internationellt och inte ett svenskt pris, så han överlämnade uppdraget som prisutdelare till Kronprins Gustav (sedermera Kung Gustav V). Den förste att motta ett Nobelpris var pristagaren i Fysik, Conrad Röntgen. Han gav sedermera sitt namn till uppfinningen Röntgen. Förutom äran att bli Nobelpristagare så var den första prissumman 150 000 kronor, vilket motsvarar dagens prissumma på ca. 8-9 millioner.

Jean-Paul Sartre avböjde

Sedan 1901 då priserna började delas ut så har ett par pristagare avböjt (tvingats avböja) att motta sina priser. Litteraturpristagaren 1958 Boris Pasternak tilläts inte att lämna Sovjet för att hämta sitt pris. Den andre var Litteraturpristagaren 1964, Jean-Paul Sartre, som personligen avböjde att motta sitt pris. Han motiverade sitt beslut med att han inte tar emot officiella utmärkelser eller ”tävlar i litteratur”. Nobelpriset är ingen tävlan där man vinner första pris, utan man tilldelas priset utifrån Alfred Nobels motivering och NS kriterier. Det finns ingen silver- eller bronsmedalj. Att avböja innebär självklart att man även avstår från prispengarna.

Några intressanta fakta

Låt oss inleda med vissa intressanta fakta innan vi kastar oss in i den högtidliga prisutdelningen. Följande kan nämnas. År 2018 så hade 935 utsedda Nobelpristagare mottagit sina priser varav 52 kvinnor. Plus 24 organisationer (motsv.), vilket endast gäller för Fredspriset.

Yngsta pristagaren är Malala 17 år för Fred. Äldsta är 96 år i Fysik. Inga priser utdelas postumt, men med två undantag – Dag Hammarskjöld och Erik Axel Karlfeldt.

Sedan Konserthuset i Stockholm invigdes år 1926 så har prisutdelningen skett i denna vackra byggnad. Intressant är också att i varje disciplin kan priset delas på max tre personer, fränsett Fred där organisationer motsv. också kan motta priset. Priset i Ekonomi instiftades 1968 av Sveriges Riksbank vid firandet av 300 år. Det är således inget Nobelpris, utan ett Pris i ekonomisk vetenskap till Alfred Nobels minne. Priset har hittills mottagits av 81 pristagare.

Stor glädje och stor högtid

Fränsett själva Nobeldagen så är Nobelpristagarna under sin vistelse i Stockholm omhändertagna av sina respektive akademier. Kvällen före så träffas bland annat alla nobelpristagare och akademirepresentanter på Nordiska Museet för att bli bekanta med varandra. Dagen efter så är det dags för själva prisutdelningen. Konserthussalen är rikligt smyckad med blommor från San Remo. Vackra draperier och med Alfred Nobels byst centralt placerad i fonden. Och självklart så har symfoniorkestern intagit sin plats på läktaren ovanför. På podiet är årets Nobelpristagare placerade längst fram till vänster. Bakom

Podiet för den högtidliga Nobelprisutdelningen i Stockholms Konserthus.

sitter tidigare pristagare som alltid blir inbjudna så länge de lever och kan komma. Till höger på podiet sitter akademiernas företrädare och längs fram är de kungliga placerade. Kungen, som är en ordningens man, beskriver och demonstrerar för pristagarna före inträdet hur själva överlämnandet ska gå till. Diplom och medalj bärs och överlämnas med vänster hand, för att därmed frigöra höger hand för handslag och tack. Det har alltid fungerat utan missöden.

Publiken känner att man sitter väldigt nära de inblandade aktörerna på podiet. Det skapar en intim och familjär känsla, som om det ska beskrivas i ord – varm stämning och stor glädje. En högtidsstund som pristagarna är väl värda, plus deras familjer i publiken. En högtidskänsla som de aldrig upplevt tidigare och sannolikt aldrig kommer att glömma. I publiken finns också diplomater från pristagarländerna, ett antal representanter från Nobelfamiljen, representanter från Svenska Regeringen och Svenskt Näringsliv, plus av NS särskilt inbjudna gäster. Vår Kung lär inte ha missat en enda Nobelprisutdelning sedan han blev regent. En kunglig närvaro har internationellt sett en mycket stor betydelse. Långt större än vi kan förstå. Lägg därtill prisernas höga dignitet. Vi får som nationen Sverige en uppmärksamhet och aktning världen över som är ovärderlig.

Efter prisutdelningen, då de Kungliga lämnat scenen, så uppstår ett glatt och spontant mingel med pristagare och deras familjer, press m fl uppe på podiet, där man de just mottagit sina priser. Den stora högtidliga känslan förbyts till spontan glädje.

Diplomet och guldmedaljen

Låt oss på ett par rader kort beskriva diplommet och medaljen som Nobelpristagaren just fått ta emot. Läderfoldern med pristagarens monogram i guld har

den färg som representerar aktuell akademi. Öppnar man foldern har vänster sida ett originalkonstverk som på något sätt profilerar pristagaren och/eller dennes verk. Högra sidan är själva diplommet som är vackert tecknad i kalligrafi. Alltid skrivet svenska.

Den ca 200 gram tunga medaljen är i 18 karat guld. Gravör Erik Lindberg. Framsidan är likadan för alla medaljer, medan de fantastiskt vackra baksidorna med symboliska motiv skiljer sig mellan priserna. Fredspriset är graverat av Gustav Vigeland.

Festernas Fest – Nobelbanketten

Den efterföljande banketten i Stockholms Stads- hus är väl förberedd sedan månader tillbaka. Det är många aktörer som ska fungera samtidigt under festen och väl koordinerat. Men låt oss ta det i en någorlunda kronologisk ordning. När gästerna anländer så har mörkret fallit. De passerar genom Stads- husparken och in genom Borgargården. Hela vägen är kantad av scouter med facklor i händerna. Det ger en nästan en trolsk stämning. En stämning man bär med sig in i det vackra Stadshuset som innehåller så mycket fornnordiska inslag. Kockarna lägger sista handen vid den ännu hemliga meny. Menyn fastställs redan den 3 september efter mycket provsmakande och diskussioner i en inre gastronomisk krets. Drygt 1 300 gäster ska serveras oförglömliga rätter. Får man ett eftersökt servitörsjobb blir man en av de årligen 1 000 sökande kvinnor och män där slutligen drygt 200 blir uttagna. Vid honnörsbordet sitter max 80 personer. Servitörerna vid honnörsbordet utses samma dag av säkerhetsskäl. Att göra bordsplaceringen på Nobelfesten är ett stort pussel med otaliga parametrar. Alla tillfrågas skriftligt i för- väg om bakgrund, intressen, språk mm. som under- lag till en lyckad placering. Vissa placeringar är fasta och framgår av NS protokoll. Men det kan krångla tills sig om exempelvis någon Nobelpristagare eller en hög utländsk potentat har med sig två hustrur, vilket har inträffat. Då finns där regler i protokollet för detta. Första hustrun gäller alltid vid placering närmast kungligheterna. Det har också hänt att nå- gon utan anmälan hade bytt hustru mot svärmor... Viss akut panik kan då utbryta för NS precis innan man ska inta sina platser.

Maten ställs upp och hämtas i Gyllene salen, som under middagen används för detta ändamål. Tiden från det att servitören hämtar maten där, tills den ligger på gästens tallrik, får inte överskrida sex minu- ter. All serveringspersonal dirigeras av Hovmästaren som står på stora marmortrappans nedersta avsats. Festernas Fest har börjat. NS Ordförande inleder festen med att utbringa en skål för Hans Majestät Konungen, som ganska omgående utbringar en skål

för Alfred Nobel – Den Store Donatorn.

Sedan njuter man av måltiden serverat på en gan- ska ny servis anskaffad till Nobelprisernas 90-års- jubileum. Porslinet är från Rörstrand, glasen från Orrefors och består sammanlagt av 15 000 delar. 9 500 bestick kommer från Gense. 500 m dukar plus servetter från Klässbols.

Stämningen under festen är som alltid hög med inslag av musik- och dansunderhållning på den stora marmortrappan, alltid benämnt som ”divertisse- ment”. Som ett viktigt och festligt inslag under mid- dagen är Nobelpristagarnas tacktal. De applåderas flitigt av alla, inte minst av deras närvarande familjer. Till festen får pristagarna få ta med sig familjemed- lemmar som i antal kan varierade kring 15 personer. Dario Fo tog med sig över 40.

Det sista traditionella och verkligt spektakulära in- slaget under middagen är när alla servitörerna bär in desserten. Belysningen i Blå hallen dämpas för att de sprakande fyrverkerierna på dessertbrickorna för fullt ska få spela ut i ett sprakande ljusspel. Detta är festens höjdpunkt och det är säkert det inslaget un- der festen som pristagarna och gästerna aldrig kom- mer att glömma.

Drottningens favoritjuveler

Det är inte helt obekant att Drottning Silvia har de vackra Leuchtenbergska safirerna som sina absoluta favoriter och som hon har burit vid ett antal No- belfester. Dessa juveler – gjorda i Paris 1805 - har som många andra Bernadottes juveler en intressant historia. Napoleons hustru, Kejsarinnan Joséphine, hade en son som gifte sig med en prinsessa Augusta

Drottning Silvia med sitt favoritjuvelgarnityr. Leuchtenbergska safirerna.

Amalia av Leuchtenberg. Hon fick detta safirgarni- tyr i bröllopsgåva av Joséphine, de som vi kallar de Leuchtenbergska safirerna. Till Sverige kom garnity- ret genom arv till parets dotter – sedermera Drott- ning Josefina, gift med Oscar I.

Kvällen fortsätter – dans i Gyllene salen

Alla kan förstå att det kräver en gedigen och snabb insats för att tömma Gyllene salen, från att under middagen ha varit en stor anhalt för hämtning av middagens alla maträtter till dansgolv. När de kungliga och övriga vid honnörsbordet reser sig och tågar mot marmortrappan och upp mot Gyllene salen, då är en stor del av programmet för Festernas Fest avslutad. Alla gästerna kan absolut inte dansa samtidigt. Trots det är en stor sal så blir det för trångt. Men det jämnat snart ut sig. De kungliga dansar inte, utan drar sig tillsammans med pristagarna med sina familjer tillbaka till en inre avdelad del av närliggande Prinsens galleri. Ett lugnt och avslappat tillfälle att samtala och kommentera vad som hänt denna intensiva dag. Pristagarnas diplom och guldmedaljer ligger under kvällen placerade i glasmontrar vid ingången till Galleriet, så att alla gäster kan få tillfälle att se och njuta av dem.

Gyllene salen – ett värdigt dansutrymme

Stadshusets arkitekt Ragnar Östberg lät strö mycket guld på denna magnifika 44 m långa sal. Mosaiken, som är gjord av konstnär Einar Forseth, har en huvudfigur på salens ena kortända – Mälardrottningen. De nästan 19 millioner mosaikbitarna är förgyllda med 11 kg 24 karats bladguld. Som alla inser så fick salen det passande namnet – Gyllene salen.

När alla känner sig nöjda efter en lång och festlig dag, så avslutar var och en dansen när det passar. Dagen efter är Nobelpristagarna med familjer, akademiföreträdare plus särskilt utvalda inbjudna till Stockholm slott där kungen håller sin middag. En värdig avslutning för pristagarna, som med Nobeldagens alla händelser har fått något extra spännande att berätta för många nyfikna på hemmaplan.

Men programmet är inte helt över för pristagarna i och med den 10 december, utan efter Nobeldagen så "ägs" de av respektive akademi för föredrag, särskilda besök och visningar mm.

Dansen pågår i Gyllene Salen långt innan på natten.

En stolthet för Sverige

Sverige kan känna sig stolt över allt som äger rum den 10 december varje år som är relaterat till Nobel. Vi får stor och välförtjänt internationell uppmärksamhet i olika media mm. Världens mest framstående personer inom vetenskap, litteratur eller fred är samlade och belönas. Plus flera tidigare pristagare. Stor uppmärksamhet riktas även mot banketten i Stadshuset som väcker en lika stor uppmärksamhet, inte minst på grund av det Kungliga deltagandet. Att vara Nobelpristagare anses allmänt ute i världen att man med sitt namn har en plats bland de evigt kända och respekterade. Precis som Alfred Nobel har intagit en evig plats bland världens mest respekterade ikoner med sin kända inriktning "för mänsklighetens bästa", plus att hans stora förmögenhet på bästa sätt förvaltas för detta. Även om all denna årliga Högtid Guld och Gala skulle varit honom helt främmande, så har hans vilja i sitt världsberömda testamente uppfyllts. Må hans namn, gärningar och belöningar vara kända faktorer över hela världen för många generationer framöver.

Detta är Alfred Nobels och Sveriges bidrag till en bättre värld.

Rolf Lindelöf

Återträff – vem känner du igen?

Lösningen - Vinnare Sven Hansson.

**Vänstra bilden: Sven Olsson, Ulf Lennerling, Laura Swahn ?, och resoff? Nilsson.
Högra bilden: Claes Malmberg, Kaj Åke Lagnebo och Anders Åkesson.**

Pryö på Lv 4

Grundskola och yrkesorientering

I början av 1960-talet infördes den nioåriga grundskolan i vårt land. En av den skolformens vackra tankar var att eleverna på högstadiet, redan i årskurs sju, skulle få pröva på något yrke, eller i varje fall få vistas på en riktig arbetsplats. De skulle få praktisk yrkesorientering, PRYO.

Men liksom för andra vackra tankar blev krocken med verkligheten hård. Jo, den som tänkte sig bli sjuksköterska, byggnadsnickare eller något annat handfast kunde få en pryöplats. Men utanför denna sfär var det inte så givet att skolbarnen skulle erbjudas pryöplatser. Särskilt när nu pryö skulle ordnas för första gången. Särskilt på mindre arbetsplatser. Och alldeles särskilt när det var tal om yrken som byggde på högre studier.

Det var inte heller så givet att skolbarnen själva hade så klart för sig vad de ville bli, eller ens hade förutsättningar för att bli. Själv bodde jag vid den här tiden i Malmö och var elev på Södervärnsskolan. Och jag hade lite vaga, för att inte säga barnsliga, tankar på att efter grundskola och gymnasium utbilda mig till arkitekt. Men pryöplats på en arkitektbyrå kunde Södervärnsskolans yrkesvalslärare inte skaka fram. En av Armerad Betongs byggarbetsplatser var det närmaste yrkesliv han kunde erbjuda, eller snarare påbjuda. Så, under en bistert kall senhöstvecka 1963, spikade jag på ett bygge fast ett oändligt antal tvätumsspikar i en gjutform för det som skulle bli tak på ett lastbilsgarage.

Så var min första pryövecka slut. Och hade jag lärt mig något, var det att slå i tvätumsspik.

Skånska luftvärnsregementet, Lv 4

Senare samma läsår, i mars 1964, var det dags för ytterligare en tids praktisk yrkesorientering för mig och mina skolkamrater. Denna gång var den tid som avsatts två veckor i stället för en. Och nu hade jag hade själv klurat ut var jag ville pryö: på luftvärnsregementet i staden. Om sanningen skall fram var det inte så mycket en test av ett yrkesval för framtiden, nej, jag hade helt enkelt valt ”en arbetsplats” för jag tyckte det militära var lockande i sig. Roligt och spännande, helt enkelt. Och inga tvätumsspik.

Om Armerad Betong egentligen inte hade brytt sig särskilt mycket om sina pryöande pojkar och låtit veckan på byggarbetsplatsen gå som den kunde, hade det befäl som ansvarade på luftvärnsregementet en helt annan attityd. Han behandlade gruppen av

pojkar i princip som vilka nyinryckta värnpliktiga som helst. För även om de två veckornas verksamhet tog hänsyn till att man hade med barn att göra, så var själva stilen i hög grad militärens: verksamheten var noga planlagd och kom att genomföras väl och i god ordning.

Till att börja med delade befälet på *praktikantkursen 2. Batt*, som yrkesorienteringen för pojkarna hette på militärens språk, sergeanten Jan Lagerlöf, ut två med spritstencil duplicerade veckoprogram där varje timme under de två pryöveckorna var schemalagda.

Skarpskjutning

Praktiken fick en flygande start. Det slumpade sig så, att regementets övningsbataljon redan på måndagen skulle ha skarpskjutning från Falsterbo skjutplats. Och jag och de andra pojkarna fick följa med vårt befäl till Näset och följa övningen som åskådare. Det gillade jag och mina kamrater.

På skjutplatsen fick vi se, hur övningsbataljonens olika enheter övade i samordnade former. Man grupperade fältmässig och pjäsgrupperna sköt med skap ammunition mot ett luftmål som bogserades av ett litet flygplan. Mållflygplanet med sin bogserade korv hade jag som barn i Skanör under femtioalet många gånger sett långsamt flyga över Skanör under luftvärnsregementets övningar. Då hade pjäsernas skott hörts som ett dovt dunkande långt borta men nu, då jag och pryökamraterna stod helt nära en 40 mm Boforspjäs, var ljudet ett annat; korta serier av kraftiga smällar. Och den totala upplevelsen annorlunda. Pjäsen for runt, eldröret höjdes och sänktes. Tre, fyra tomhylsor for i varje serie bort från pjäsen i en båge och mässingen lyste i solen. Servisen i fältgrå uniformer gav inte oss pojkarna så mycket uppmärksamhet men vi tittade storögt på de värnpliktiga som till och med fyllde på lavettens ammunitionsrack under pjäsens rörelser eller med inövad fart bytte upphettade eldrör. ”Det skall gå fortare än en höna skiter...” upplyste sergeanten.

Resten av veckan på Lv 4 gick raskt undan med det väl fyllda program som sergeant Lagerlöf genomförde¹. Ofta var vi pryöande pojkarna delade på två mindre grupper, så det man visade och lärde ut blev effektivt. Lektioner och praktiska övningar blandades. På tisdagen i den första veckan, till exempel, började dagen med en genomgång av de ordningsföreskrifter som gällde, sedan följde lokalkännedom,

¹ 9/3-14/3 1964, alltså även halva lördagen. På den tiden gick barn i skolan halva den dagen. Och värnpliktiga tjänstgjorde.

soldatundervisning, exercis och visning av regementets signalverkstad, motorverkstad och tygverkstad. Hela onsdagen övade vi pojkar vapentjänst. Vapentjänsten innebar att jag och mina kamrater i en lektionssal fick lära oss ta isär och sätta samman mausergevär m/97. Och mot dagens slut fick vi bada bastu. I den stilen gick min första vecka i Kronans kläder, för vi hade fått säckiga och slitna grå överdragskläder att bära under vår tid på luftvärnsregementet.

Riktövningar

Den andra pryoveckan var lika fullmatad². Jag och mina pryokamrater hade under sergeant Lagerlöfs befäl vapentjänst i form av riktövningar, slog tält och fick göra besök i robotverkstaden. Riktövningarna ägde rum utomhus. Vi fick spänna fast våra mausergevär i riktstolar och två och två öva att sikta mot en tioringad måltavla på tio meters avstånd, om jag minns rätt. En av pojkarna siktade längs sitt gevär medan den andre förde en svart och rund liten pappskiva över måltavlan efter hand som den siktande beordrade; "...vänster... lite till... lite till... upp, upp... bara lite till... stopp!" När den pojke som siktande var nöjd satte hans markör en prick på måltavlan med en blyertspenna och så började man om. Efter fem "blyertsträffar" band markören samman prickarna till en liten femudd. Och så bytte "skytt" och markör plats. Den av alla i gruppen som till slut hade den skapat den minsta blyertsfiguren vann. Men skjuta skarpt, det fick vi pryoelever inte.

För övrigt löpte lektioner och övningar raskt på enligt det blå veckoprogrammet. Jag gillade allt. Vi fick bygga ett telefonnät med svart kabel mellan några gamla fälttelefoner och skicka meddelanden mellan

oss. Det kallades att signalera. Vår exercis var vändningar "... höger... om, vänster... om" och en smula marscherande med "Pryoelever! Framåt... marsch..." och "Gör... Halt!" Vi fick också se några gamla, slitna och lite fåniga instruktionsfilmer från Arméfilm. Vi fick göra besök i tygverkstaden och veva oss runt, runt på 20 mm luftvärnspjäser och i signalverkstaden och göra liknande turer på en målsökningsradar. Och vi fick göra mycket annat militärt men ofarligt.

På onsdagen i den andra pryoveckan hade sergeant Lagerlöf organiserat en liten orienteringstävling i bokskogen. Jag och en parkamrat flämtade fram med karta och kompass i den vintriga terrängen. När vi genade över en islagd göl bar det sig inte bättre än att jag gick ner sig med fårskinnspläs och allt. Upp kom jag igen och fick dyngsur jogga i mål. Med några lånade plagg var det inte mer med det. Fast varm blev jag inte förrän jag cyklat hem.

Jag blev som vuxen varken arkitekt eller yrkesofficer. Men reservofficer på Wendes artilleriregemente var jag i många år. Och på så sätt har jag i alla fall en smula gemensam historia med Skånska luftvärnsregementet.

Och en djävul på att slå i tvåtumsspik, det är jag.

Lars Melin

Referenser

Minnesanteckningar.

Serg. Lagerlöfs veckoprogram.

² 16/3-21/3

Skånska Luftvärnskårens Kamratförenings styrelse

Organisationsnr 802443-9559

Bankgironr 179-6275

Nils Ahlins gata 19, 271 39 Ystad

Ordförande Thomas Lantz
Tel. 0709-47 77 99
thomas.lantz@ystad.se

Sekreterare Roland Jostrup
roland@jostrup.se

Lv-FYRINGEN
Ansvarig utgivare Ordf, se ovan

Vice ordförande Bengt Jansson
070-271 44 71
bb.jansson@telia.com
registret@lv4.org, lvfyringen@lv4.org

Ledamot Lars Persson
070-519 39 82
larsrevinge.persson@gmail.com

Veteranstöd Sven Hansson
sven-olof.hansson@telia.com

Skattmästare Lars Oddshammar
Tel. 0734-13 16 83
larsoddshammar@gmail.com

Ledamot Inga Berggren
0707-88 40 49
ingaberggren@telia.com

Materialförvaltare Claes Malmberg
claesmalmberg321@gmail.com

Webbmaster Curt Hansson
curt.hansson@kopingebro.com

Museiintendent Lars Norettoft
lars.norettoft@hotmail.com

Vi gratulerar

02 apr	Nils Erik Balcke	MALMÖ	90
03 apr	Ulf Lennerling	SVEDALA	70
04 apr	Bertil Sjödäl	TYRINGE	80
14 apr	Ulf Leo	LOMMA	60
18 apr	Bertil Nilsson	GÖTEBORG	80
21 apr	Kenneth Andersson	SJÖBO	65
26 apr	Mogens Christoffersen	YSTAD	65
30 apr	Inger Celander	MALMÖ	80
03 maj	Leif Nilsson	KUNGSBACKA	70
06 maj	Göran Holmberg	MÖRRUM	75
09 maj	Lars Bertil Ransheim	YSTAD	75
10 maj	Gunnar Larsson	MALMÖ	85
11 maj	Kenneth Nordström	VELLINGE	65
12 maj	Leo Kristensson	KRISTIANSTAD	80
13 maj	John Ingvar Rosengren	SJÖBO	65
15 maj	Kent Olsson	MALMÖ	80
23 maj	Göran Eklund	KRISTIANSTAD	80
25 maj	Per Billing	JÖNKÖPING	75
26 maj	Bertil Borg	SÖDRA SANDBY	75
27 maj	Sture Larsson	HELSINGBORG	95
28 maj	Lennart Åkesson	BJÄRRED	100
29 maj	Bertil Hansson	MALMÖ	75
29 maj	Håkan Kisell	EKSJÖ	75
31 maj	Lena Nilsson	YSTAD	70
02 jun	Hans Tosteberg	TYRINGE	85
14 jun	Georg Sörensen	ÅKARP	95
15 jun	Bo Bodenäs	SKURUP	65
17 jun	Elsie Fredriksson	YSTAD	85
20 jun	Svensson Stenkil	KRISTIANSTAD	75
21 jun	Bertil Larsson	KRISTIANSTAD	80
22 jun	Jan Lundblad	HJÄRUP	75
27 jun	Bernt Törnell	TOMELILLA	70
08 jul	Rolf Svensson	STAFFANSTORP	60
11 jul	Bo Lennart Eliasson	BJÄRNUM	65
13 jul	Ingemar Hallingström Karlsson	LINDERÖD	70
17 jul	Carl-Johan Lindelöw	YSTAD	75
18 jul	Allan Svensson	GRÄNNA	85
22 jul	Anna-Greta Rosdahl	MALMÖ	90
24 jul	Inger Nilsson	YSTAD	85
29 jul	Lena Gustafsson	LANDSKRONA	70
31 jul	Sven Rosborn	MALMÖ	70
08 aug	Åke Erikson	LIMHAMN	90

15 aug	Per-Olof Knutsson	TECKOMATORP	75
18 aug	Gunilla Jeppsson	KÖPINGEBRO	70
18 aug	Lars Mårtensson	YSTAD	95
27 aug	Lennart Andersson	HJÄRUP	75
02 sep	Bengt Forsberg	KATTARP	90
02 sep	Bo Lindén	HELSINGBORG	75
07 sep	Lars-Rune Stäke	LINKÖPING	80
12 sep	Lars Åhman	ÅKERSBERGA	70
16 sep	Eilert Svensson	ÄLTA	75
18 sep	Per-Evert Nilsson	YSTAD	85
22 sep	Ingemar Gutenberg	VISBY	65
26 sep	Dan Bjuvhagen	RONNEBY	60

Årsberättelse för Skånska Luftvärns kårens Kamratförening/Lv4 Kamratförening 2018-01-01--2018-12-31

Årets verksamhet

Trettondedagsaftonskonserten inledde verksamhetsåret traditionsenligt med Marinens Musikkår på Ystads Teater. Musikkåren dirigerades av Staffan Larsson och sopranen Hanna Holgersson, bördig från Höör, förgyllde kvällen med en härligt klingande röst. Många kamrater hade hörsammat inbjudan och fanns på plats. Efter konserten intogs en smakfull buffé i glada kamraters sällskap!

Årsmötet genomfördes i Kompanihuset i Malmö. Huset ligger undanskymt bakom Malmö Rådhus, men är efter restaurering en spännande byggnad. Efter sedvanlig årsmötesförhandling avtackades Emil Sjörup med blommor för sina 10 år som redaktör för Lv-FYRINGEN. Förr museichefen Sven Rosborn höll därefter en inspirerande föreläsning om försvaret av Malmö. Vi fick bland annat lära oss att det har funnits en skans ute i Husie strax bredvid kyrkan. Det var med andra ord en historisk plats som Lv 4 förlades på.

Vårens kamratträff genomfördes i Lund. Det blev en guidad tur i domkyrkan där jätten Finn i vanlig ordning rönste stort intresse. Efter gemensam lunch fick vi en intressant guidad tur på Skissernas Museum. Vilken fantastisk idé att göra ett museum av förlagorna till berömda konstverk.

Sedan några år deltar vi i nationaldagsfrandet i Ystad. Det är en stor folkfest och i paraden förde ordföranden standaret och flaggan bars av Roland Jostrup. Även i år hade man gjort förändringar i formationen på Stortorget. Denna gången till en försämring tycker vi.

Höstens kamratträff ägde rum i Ystad på militär-museet. Återigen var det i det närmaste fullsatt i salongen med 50 medlemmar som lät sig roas av ett härligt lustspel. Teatergruppen gav ”Två sockerbitar i kaffet.” Efter föreställningen intogs en delikat middag av både publik och skådespelare.

Styrelsen har haft fem styrelsemöten, varav ett av dem i anslutning till en planeringsdag.

Lv-FYRINGEN - föreningens tidning, har utkommit med två dubbelnummer. Trots tidigare avtackning har Emil Sjörup fungerat som redaktör. Vi har dessutom haft utökad antal sidor i ”Luftvärnsregementets KAMRATER” som också ges ut till alla våra medlemmar. Här är Lars Persson kontaktman och lokal redaktör. Tidningen är det som medlemmarna anser vara viktigast av föreningens aktiviteter.

Facebookgruppen hade vid årets slut 197 medlemmar. Det är en mötesplats för värnpliktiga, befäl och civilanställda som minns tillsammans. Där finns många intressanta inlägg som sträcker sig alltifrån beredskapstiden under 2: a världskriget till de sista åren i Ystad.

Årets resultat är plus 121 kr. Det positiva resultatet kan bland annat hänföras till rationaliseringen av Lv-FYRINGEN till två något fylligare utgåvor per år i stället för som tidigare fyra, samt redaktörens fortsatt framgångsrika arbete med att dra in annonsintäkter.

Kamratföreningens medlemsantal uppgick vid årsslutet till 584 medlemmar. Medlemsavgiften har varit oförändrad 500 kronor för ständigt medlemskap.

Posttidning B

Skånska Luftvärnskårens Kamratförening
Nils Ahlins gata 19
271 39 Ystad

Porto
betalt

RBS 70 NG RWS

Maximise your capability on the move

Saab's state-of-the-art RBS 70 NG RWS is designed to meet the most demanding combat situations of today and tomorrow.

Our innovative combat solution provides optimum protection for mechanised units on the move, ensuring you are always one step ahead on the battlefield.

By combining operational success with suitability in any condition, Saab's thinking edge ensures you're ready for anything.

[Learn more at saab.com](http://saab.com)

